

— om, at Frihavnen ogsaa da er færdig til den Tid. Altsaa denne Sag er af en temmelig exceptionel Betsaffenhed. Den ærede Minister gav mig egentlig Ret i, at der er Spørgsmaal, som ikke ere løste af det høie Thing her. Ministeren nævne Mellemtolden. Ethvert Medlem, som vil gjøre sig bekendt med, hvad Flertallet, hvortil jeg jo selv hører, udtaler om denne Sag i Betænkningen, vil netop se, at dette Spørgsmaal griber ind i mange andre Forhold, som skulle ordnes, derfor tillod jeg mig at udtale, at en Undersøgelse heraf vilde tage Tid. Jeg skal blot tillade mig at oplæse et Par Linier af Flertallets Betænkning, som slutter saaledes: „Forudsat, at tilstrækkeligt Hensyn vil blive tagen til disse Betænkneligheder, er Udvalgets Flertal enig i at anbefale Anlæget af en Industrihavn, hvorom Dnstet ogsaa er fremkommet fra forskjellige Sider.“ Det er altsaa „forudsat“, det er fuldstændig ubestemt, hvorvidt man ellers vil anbefale Anlæget af en Industrihavn eller ei, netop paa Grund af Mellemtolden. Nei, jeg er ikke meget overbevist, og den høitærede Minister gjorde heller ikke noget Forsøg paa at overbevise mig om, at det er urigtigt at gaa denne Vej. Jeg tror, man tjener denne Sag godt, og jeg tror, det vilde være heldigt for denne Sag, og ogsaa i andre Henseender, naar man vedtager dette Lovforslag.

Forøvrigt glemte jeg før at gjøre en Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Areds (Bloug). Min Bemærkning angaar Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Havnevesens Ordning, om hvilken det ærede Medlem selv har været med til at udtale sig ved første og anden Behandling. Sidste Gang udtalte det ærede Medlem, at han fravalde sine Ønsker i den Henseende foreløbig, blot for at Sagen kunde fremmes, men altsaa dette Spørgsmaal staar endnu uløst for det ærede Medlems Vedkommende. Landssthingsudvalget har arbejdet, jeg gjentager det, godt og hurtigt og gjort et godt Arbejde for de Punkters Vedkommende, hvortil vi have taget Stilling, men vi have jo sluttet altfor mange Punkter fra os, og det er dem, jeg kunde ønske behandlede af denne Kommission.

Bloug: Jeg kan takke den sidste ærede Taler for hans meget moderate Tone, og ogsaa fordi han i sine Udtalelser har givet Sandheden Eren, idet han erkjendte, at Landssthingsudvalget har arbejdet godt. Derimod var han mindre heldig i at forklare, hvori den Høflighed skulde bestaa, som Folkethinget ønskede at vise Landsthinget, og endnu mindre, forekommer det mig, er det overbevisende, at den Mængde Spørgsmaal,

han regne op, maatte besvares, før Frihavns-spørgsmaalet var løst. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man kan begynde ethvert Stykke Historie fra Verdens Stabelse, men naar man vil strække sig videre og videre i sine Undersøgelser, kommer man aldrig tilende med nogen Ting. Det, der imidlertid haster i Dieblisset, er at faae begyndt paa Arbejdet. Disse Arbejder vilde tage 3 Aar og i Løbet af 3 Aar maa alle de mere eller mindre vigtige Spørgsmaal, hvis Eksistens jeg aldeles ikke betvivler, løses, men der er jo ogsaa da Tid nok til at løse dem. Vil man overhovedet Frihavnen, maa man ogsaa ville løse disse Spørgsmaal. Ganske vist bliver Udsigten til at faae Udbytte af Rigsdagens Arbejde bestandig mere og mere taaget og uklar, saa det er jo et Spørgsmaal, hvad Rigsdagen kan faae gjort i Løbet af 3 Aar — jeg tør ikke indestaa for Noget i saa Henseende — men er der god Villie fra alle Sider, tror jeg, at de ærede Medlemmer maa give mig Ret i, at det vil være meget let i Løbet af 3 Aar at faae disse Spørgsmaal løste. Før 3 Aars Forløb er jo Frihavnen ikke færdig og kan ikke benyttes til nogen Ting, saa der behøves ikke nu nogen Bestemmelse om Toldsatserne eller om Mellemtolden for Udsørsel fra Frihavnen ind i Landet. Fernbanen til Toldboden behøver ikke at tages i Brug. At den helst skal føres videre, har været Udvalgets Mening, og det har antydet Ønsteligheden deraf, men selvfølgelig kan Frihavnen tages i Brug, selv om Fernbanen ikke gaar længere end til Toldboden, ja selv om den slet ikke er til Stede, thi der vil ikke blive synderlig Færdsel fra Frihavnen ind i Landet. Fremdeles behøver Spørgsmaalet om Havnebestyrelsens Ordning heller ikke i fjerneste Maade at afgøres, forinden Frihavnen er færdig og tages i Brug. De anførte Grunde til Udsættelse af Sagen ere af den Slags, som kunne anføres for næsten enhver Sag. Man kan haade til Høire og Venstre anføre Spørgsmaal, der staa i lige nær Forbindelse med denne Sag, og vil man have alle disse Spørgsmaal løste paa en Gang, faaer man aldrig Ende paa Sagen.

Forøvrigt vil jeg aldeles ikke undlade at erkjende eller erklære mig for enig med den ærede Landssthingsmand i det Ønske, at Rigsdagens Medlemmer stode i et nærmere personligt Forhold til hinanden, end de vitterlig gjøre, men det ærede Medlem veed formodentlig ogsaa, at dette Spørgsmaal ikke er saa let at løse, og at der har været gjort Forsøg derpaa fornylig, uden at der er kommet noget Forslag frem til at udvide dette Samkvem. Hvorvidt det nu skulde